

การวิเคราะห์ความต้องการในการบริโภค เนื้อโคและกระปือในประเทศไทย

นายมนัส วัฒนาวนิท

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา เศรษฐศาสตร์บัณฑิต

แผนกวิชา เศรษฐศาสตร์

บัญชีและวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๑

002321

๑๖๙๘๗๐๐๗

An Analysis of Demand for Beef and Buffalo Meat
in Thailand

Mr. Manat Vanitchanon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ความต้องการในการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้อง
ในประเทศไทย

โดย

นายมนัส วิชชานันท์

แผนกวิชา

เศรษฐศาสตร์

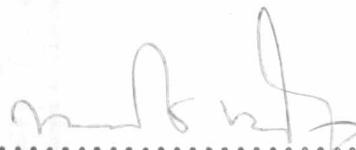
อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. วารินทร์ วงศ์หาญเชาว์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประพิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ พานิช เสือสกุล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์ วงศ์หาญเชาว์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ น.สพ.ประสิทธ์ โพธิ์บังษ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๗

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์ความต้องการในการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องในประเทศไทย

ชื่อ	นายมนัส วัฒนาhanan
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์ วงศ์หาญเชาว์
แผนกวิชา	เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา	๒๕๖๑

บทคัดย่อ

ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายพัฒนาศูนย์ฯ โดยส่งเสริมให้มีการเลี้ยงโคและกระเบื้องเนื้อ เพื่อใช้ในการบริโภค วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินว่า นโยบายดังกล่าวมีโอกาสที่จะประสบผลลัพธ์มากน้อยเพียงใด โดยมุ่งที่ทำการศึกษาเป็นศิษย์ทางด้านอุปสงค์ภายในประเทศ ซึ่งการศึกษาจะครอบคลุมถึง เรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

- ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมในการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้อง
- ประมาณการขนาดของความต้องการในการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้อง

ในช่วงระยะเวลา ๑๒ ปีข้างหน้า (ปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑)

- เพื่อให้การศึกษารังนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จะทำการประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในระยะ ๑๒ ปีข้างหน้าด้วย

วิธีการที่จะใช้ในการศึกษาและวิจัยนี้ จะสร้างแบบจำลองสมการ (model)

ที่อยู่ภายใต้ข้อสมมติที่น่าสนใจทางเศรษฐกิจบางประการ โดยกำหนดให้ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ไม่อثرในแบบจำลองสมการคงที่ ส่วนวิธีการคำนวณหาค่าต่างๆ ของ coefficients ในแบบจำลองสมการ จะอาศัยวิธีการทางเศรษฐกิจในรูป Least Square Method

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย เป็นข้อมูลที่มีที่หน่วยราชการต่างๆ รวบรวมสถิติไว้แล้ว แต่ในการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลด้านประมาณการบริโภค เนื้อโคและกระเบื้อง กล่าวคือ ข้อมูลที่มีอยู่แล้วนั้น เป็นจำนวนโคและกระเบื้องที่

ทลายชนิดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในระยะที่ผ่านมาไม่สอดคล้องกับความต้องการที่มีอยู่จริงๆ ฉะนั้น การวิเคราะห์ความต้องการอาหารโดยเฉพาะการบริโภคเนื้อโคและกระเพื่อ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะขาดแคลนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ผลของการศึกษาเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์ในการที่รัฐบาลจะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาปศุสัตว์ว่า ควรจะเน้นหนักไปทางด้านการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงโคและกระเพื่อเนื้อ เพื่อสนับสนุนความต้องการรายในประเทศได้มากน้อยเพียงใด เพื่อให้ปริมาณการผลิตสอดคล้องกับปริมาณความต้องการ

๑.๔ วิธีการที่ใช้ในการศึกษาและวิจัย

ในการศึกษาและวิจัยจะอาศัยข้อมูลทุกประการที่หน่วยราชการต่างๆ ได้รวบรวมสถิติไว้แล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งกล่าวจะใช้วิธีการสร้างแบบจำลองสมการ (model) ที่อยู่ภายใต้ข้อสมมติพื้นฐานทางเศรษฐกิจบางประการ โดยกำหนดให้ปัจจัยที่ไม่อยู่ในแบบจำลองสมการคงที่ ส่วนวิธีการคำนวณหาค่าของตัว coefficients ในแบบจำลองสมการ จะใช้วิธีการทางเศรษฐศาสตร์ Least Squares Method

Thesis Title An Analysis of Demand for Beef and Buffalo
 Meat in Thailand

Name Mr. Manat Vanitchanon

Thesis Advisor Associate Professor Dr. Warin Wonghanchao

Department Economics

Academic Year 1978

Abstract

The Government of Thailand has currently concentrated on the livestock development policy with a view to encouraging the raise of meat cattle for domestic consumption. The main purpose of this thesis is to aim at appraisal of such policy. Serious attention is given on the study of domestic demand with special emphasis in the following areas :

- Study of consumption behavior on beef and buffalo meat.
- Demand projection for beef and buffalo meat during the next 12 years (1977-1988)
- Projection of number of cattle in the next 12 years is also included for the comprehensiveness of this study.

Research methodology. Economic models are designed for this particular research by assuming that exogeneous factors are held constant, the value of coefficients are derived through econometric technique in the form of least square method.

Data source . Secondary data as well as information from various Gov't Departments are fully used. However, it is aware of some statistical discrepancy between actual number of slaughtered cattles and the slaughtering number in the report. Hence some correction factors are needed to adjust for the reliability of this study. Besides, since the domestic consumption of beef and buffalo meat cannot be completely separated. The quantity of consumption of beef and buffalo meat are combined in this analysis.

Study result. Result of the study indicates that in the next twelve years (from 1977 to 1988) the domestic demand for beef and buffalo meat in Thailand increases at an average annual rate of 8.59 percent while the production increases at an average annual rate of only 3.02 percent. As a result, there will be a shortage of beef and buffalo meat for domestic consumption in the future if there is not any change in the policy.

Hence the Government's livestock development policy is essential and timely, particularly this policy is expected to be successful with high degree of confidence.

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์ วงศ์หาญเชาว์
ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่า รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมการเขียนวิทยานิพนธ์ เป็น
อย่างสูง ซึ่งได้กรุณาให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการสร้างหุ่นจำลองสมการ (model) และ
วิธีการคำนวณหาค่าต่างๆ ในสมการตลอดจนให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์
ต่อการทำวิจัยนี้ ซึ่งกล่าวได้ว่าทำนได้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ผลักดันก่อให้เกิดความสำเร็จของ
การวิจัยครั้งนี้ พร้อมกันนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ พานิช เสือสกุล ประธาน
กรรมการและ ท่านรองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ ประสิทธิ์ โพธิปักษ์ กรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความ
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการต่างๆ อาทิ
กองเศรษฐกิจการเกษตร กรมปศุสัตว์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ เป็นต้น ที่ได้อำนวยความ
สะดวกบริการด้านข้อมูล และขอขอบคุณ คุณโภคสุภ์ เสน่วงศ์ ณ อุบลฯ รวมทั้งท่านอื่นๆ ที่
มีได้กล่าวนาม ที่ได้ช่วยเหลือทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ไว ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิจกรรมประจำศัลศ์	๙
รายการตารางประจำสอน	๑๐
รายการรูปประจำสอน	๑๑

บทที่

๑. บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ในการศึกษา	๕
๑.๓ ขอบเขตในการศึกษา	๖
๑.๔ วิธีการที่ใช้ในการศึกษาและวิจัย	๗
๒. การผลิตโภคและกระเบื้องในประเทศไทย	๘
๒.๑ ลักษณะการผลิตโภคและกระเบื้อง	๙
๒.๒ ชนิดของโภคและกระเบื้อง	๙๐
๒.๓ หัวส้าหัวรับ เลี้ยงโภคและกระเบื้อง	๑๕
๒.๔ ปริมาณการผลิตและแหล่งเลี้ยงโภคและกระเบื้อง	๑๗
๒.๕ การลง เสริมการ เลี้ยงโภคและกระเบื้องของทางราชการ	๒๗

บทที่	หน้า
๗. การค้าโภคและกระเบื้องของประเทศไทย	๗๗
๗.๑ ความหมายของ "ตลาด" และ "การตลาด"	๗๗
๗.๒ สภาพทั่วไปของการค้าโภคและกระเบื้อง	๗๖
๗.๓ การขนส่งโภคและกระเบื้อง	๗๕
๗.๔ ราคาโภคและกระเบื้อง	๔๙
๗.๕ ตลาดเนื้อโภคและกระเบื้อง	๕๙
๗.๖ ตลาดโภคและกระเบื้องในต่างประเทศ	๖๗
 ๘. วิธีการวิเคราะห์ความต้องการในการบริโภคและการผลิต โภคและกระเบื้อง	๗๗
๘.๑ ปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์	๗๗
๘.๒ วิธีการวิเคราะห์พฤติกรรมในการบริโภคเนื้อโภคและ กระเบื้อง	๗๙
๘.๓ วิธีวิเคราะห์การคาดคะเนความต้องการในการบริโภค เนื้อโภคและกระเบื้อง	๘๕
๘.๔ วิธีวิเคราะห์การคาดคะเนปริมาณการผลิตโภคและกระเบื้อง	๘๘
 ๙. ผลของการวิเคราะห์ความต้องการในการบริโภคและการ ผลิตโภคและกระเบื้อง	๘๙
๙.๑ ผลของการวิเคราะห์พฤติกรรมในการบริโภคเนื้อโภค และกระเบื้อง	๙๙
๙.๒ ผลของการวิเคราะห์การคาดคะเนความต้องการใน การบริโภคเนื้อโภคและกระเบื้อง	๑๐๔
๙.๓ ผลของการวิเคราะห์การคาดคะเนปริมาณการผลิตโภค และกระเบื้อง	๑๒๗

บทที่	หน้า
๖. สรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ	๑๗๕
๖.๑ สรุป	๑๗๕
๖.๒ ปัญหา	๑๗๖
๖.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๗๖
๖.๔ ข้อจำกัดในการศึกษา	๑๗๘
บรรณานุกรม	๑๗๙
ภาคผนวก	๑๘๐
ประวัติการศึกษา	๑๘๑

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑. จำนวนโภและกระปือในประเทศไทย	๑๔
๒. ปริมาณโภ เป็นรายภาค	๒๐
๓. ปริมาณกระปือ เป็นรายภาค	๒๑
๔. เป้าหมายการผลิตและการจำหน่ายโภกระปือ ระหว่างปี ๒๕๗๙-๒๕๘๐	๒๔
๕. จำนวนและสัดส่วนของโภจากภาค เนื้อและภาคตะวันออก เนียง เนื้อ นำลงมาจำหน่ายในท้องที่จังหวัดภาคกลาง โดยวิธีการห้ามฯ	๔๖
๖. จำนวนและสัดส่วนของกระปือจากภาค เนื้อและภาคตะวัน ออก เนียง เนื้อ นำลงมาจำหน่ายในท้องที่จังหวัดภาค กลาง โดยวิธีการต่างๆ	๔๗
๗. แสดงระยะเวลา เริ่มตั้งแต่ปลูกจนถึงเก็บ กีวิชาวนานปีใน ภาคต่างๆ	๔๘
๘. แสดงรูปแบบการ สอนขายโภและกระปือของ เกษตรกรทั่ว ประเทศไทย และแยกตามภาคต่างๆ เป็นร้อยละ	๔๙
๙. ราคาเฉลี่ยรายปีของโภและกระปือในตลาดกรุงเทพมหานคร	๕๕
๑๐. ราคาเฉลี่ยรายปีของโภและกระปือที่เกษตรกรขายได้ ..	๕๐
๑๑. จำนวนโภและกระปือที่มี เป็นอาหารตามใบอาชญาบัตรทั่ว ราชอาณาจักร และ เปรียบเทียบระหว่างปริมาณการบริโภค กับปริมาณการผลิต	๕๕

ตารางที่	หน้า
๑๒. ปริมาณการบริโภค เนื้อโคและกระเบื้องต่อคนต่อปี ตามใน อาชญาบัตรทั่วราชอาณาจักร	๕๖
๑๓. ปริมาณการบริโภค เนื้อโคและกระเบื้องต่อคนต่อปีตามใน อาชญาบัตรในเขตกรุงเทพมหานคร	๕๗
๑๔. ปริมาณการบริโภค เนื้อโคและกระเบื้องต่อคนต่อปีตามใน อาชญาบัตรในภาคกลาง	๕๘
๑๕. ปริมาณการบริโภค เนื้อโคและกระเบื้องต่อคนต่อปีตามใน อาชญาบัตรในภาคใต้	๕๙
๑๖. ปริมาณการบริโภค เนื้อโคและกระเบื้องต่อคนต่อปีตามใน อาชญาบัตรในภาคตะวันออก เนียงเหนือ	๖๐
๑๗. ปริมาณการบริโภค เนื้อโคและกระเบื้องต่อคนต่อปีตามใน อาชญาบัตรในภาคเหนือ	๖๑
๑๘. ราคายาปลวก เฉลี่ยรายปีของ เนื้อโคและกระเบื้องชำเหละ แยกเป็นรายภาค	๖๔
๑๙. การกำหนดราคาสูงสุดของ เนื้อโคและกระเบื้องชำเหละ ในเขตกรุงเทพมหานคร	๖๖
๒๐. ปริมาณ มูลค่า และราคาส่งออก ของโคและกระเบื้อง	๗๐
๒๑. เปรียบเทียบระหว่างปริมาณโคและกระเบื้องที่ส่งออกจริง กับ เป้าหมายการส่งออก	๗๑
๒๒. ปริมาณ มูลค่า โค-กระเบื้อง ส่งออกของประเทศไทย	๗๒
๒๓. วิธีการคำนวณปริมาณโคและกระเบื้องที่เข้าเพื่อบริโภคในแต่ ละปี ภาคกลาง	๗๓

ตารางที่

หน้า

๒๔. วิธีการคำนวณปริมาณโคและกระเบื้องที่ฆ่าเพื่อบริโภคในแต่ละปี ภาคตะวันออก	๗๙
๒๕. วิธีการคำนวณปริมาณโคและกระเบื้องที่ฆ่าเพื่อบริโภคในแต่ละปี ภาคใต้	๘๖
๒๖. วิธีการคำนวณปริมาณโคและกระเบื้องที่ฆ่าเพื่อบริโภคในแต่ละปี ภาคตะวันออก เนียงเหนือ	๘๐
๒๗. วิธีการคำนวณปริมาณโคและกระเบื้องที่ฆ่าเพื่อบริโภคในแต่ละปี ภาคเหนือ	๘๑
๒๘. ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องที่ปรับด้วยค่า correction factor ทั่วราชอาณาจักร	๘๐
๒๙. ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องที่ปรับปูงจากสถิติเดิม กรุงเทพมหานคร	๘๑
๓๐. ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องที่ปรับด้วยค่า correction factor ภาคกลาง	๘๒
๓๑. ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องที่ปรับด้วยค่า correction factor ภาคใต้	๘๗
๓๒. ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องที่ปรับด้วยค่า correction factor ภาคตะวันออก เนียงเหนือ	๘๘
๓๓. ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องที่ปรับด้วยค่า correction factor ภาคเหนือ	๘๕
๓๔. ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ทั่วราชอาณาจักร	๙๑๐
๓๕. ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ กรุงเทพมหานคร	๙๑๑

ตารางที่	หน้า
๓๖. ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคกลาง	๑๗๔
๓๗. ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคใต้	๑๗๕
๓๘. ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคตะวันออก เนียงเหนือ	๑๗๕
๓๙. ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคเหนือ	๑๗๕
๔๐. ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ทั่วราชอาณาจักร	๑๗๕
๔๑. ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคกลาง	๑๗๖
๔๒. ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคใต้	๑๗๖
๔๓. ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคตะวันออก เนียงเหนือ	๑๗๖
๔๔. ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ภาคเหนือ	๑๗๖

รายการตารางประกอบภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่

	หน้า
๑. จำนวนประชากรแยก เป็นรายภาค	๑๔๗
๒. รายได้ประชาชาติแยก เป็นรายภาค	๑๔๘
๓. รายได้เฉลี่ยต่อคนแยก เป็นรายภาค	๑๔๙
๔. รายปีอัจฉริ์วัดในแต่ละภาค	๑๕๐

รายการรูปประกอบ

รูปประกอบที่	หน้า
๑. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ทั่วราชอาณาจักร	๑๑๖
๒. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ กรุงเทพมหานคร	๑๑๗
๓. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ภาคกลาง	๑๑๘
๔. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ภาคใต้	๑๑๙
๕. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ภาคตะวันออก เชียงใหม่	๑๒๐
๖. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ภาคเหนือ	๑๒๑
๗. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระเบื้องต่อคนต่อปี เปรียบเทียบระหว่างภาคต่างๆ	๑๒๒
๘. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ทั่วราชอาณาจักร	๑๒๓
๙. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ภาคกลาง	๑๒๔
๑๐. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระเบื้องในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๗๑ ภาคใต้	๑๒๕

รูปประกอบที่

หน้า

๑๙. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการผลิตโโคและกระเบื้อง

ในช่วงปี ๒๕๑๐-๒๕๓๑ ภาคตะวันออก เจียง เนื้อ ..

๑๗๓

๒๐. กราฟแสดงประมาณการปริมาณการผลิตโโคและกระเบื้อง

ในช่วงปี ๒๕๑๐-๒๕๓๑ ภาค เนื้อ

๑๗๔